

QUY HOẠCH ĐỘNG

Tài liệu ôn tập CP dành cho thành viên Câu lạc bộ Lập trình ứng dụng (APC)

Câu lạc bộ Lập trình ứng dụng - Applied Programming Club Câu lạc bộ trực thuộc UMT - Khoa Công nghệ

Mục lục

i nói đầu	2
1.1 Giới thiệu 1.2 Cơ sở lý thuyết 1.3 Ví dụ minh hoạ 1.3.1 Fibonacci	
Một số bài toán Quy hoạch động không cổ điển	10
Quy hoạch động nâng cao	16
4.1 Lý thuyết 4.2 Vấn đề 4.2.1 Bài toán Knapsack 4.2.2 Nhận xét 4.2.3 Bài toán Dãy con tăng dài nhất	24 24 24 25
	1.3.1 Fibonacci 1.4 Bài tập Một số bài toán Quy hoạch động không cổ điển Quy hoạch động nâng cao Kỹ thuật đổi biến số trong Quy hoạch động 4.1 Lý thuyết 4.2 Vấn đề 4.2.1 Bài toán Knapsack 4.2.2 Nhận xét

LỜI NÓI ĐẦU

Trong thời đại công nghệ số, lập trình không chỉ là một kỹ năng quan trọng mà còn là cánh cửa mở ra vô vàn cơ hội phát triển cho sinh viên trong lĩnh vực công nghệ thông tin và khoa học máy tính. Đặc biệt, với các cuộc thi lập trình như **Olympic Tin** học **Sinh viên Việt Nam (OLP)**, **International Collegiate Programming Contest (ICPC)** hay các kỳ thi trực tuyến toàn cầu, lập trình thi đấu (*Competitive Programming - CP*) đã trở thành môi trường tuyệt vời để sinh viên rèn luyện tư duy logic, kỹ năng phân tích và khả năng giải quyết vấn đề.

Với khát vọng tạo dựng một cộng đồng học thuật năng động tại Trường Đại học Quản lý và Công nghệ TP.HCM (UMT) và hỗ trợ sinh viên UMT tiếp cận *Competitive Programming* từ con số 0, **Câu lạc bộ Lập trình Ứng dụng (APC)** trực thuộc UMT - Khoa Công nghệ đã biên soạn bộ tài liệu này với mong muốn đồng hành cùng sinh viên từ những bước đi đầu tiên trong hành trình lập trình thi đấu.

Tài liệu này không chỉ là nguồn học tập, mà còn là cầu nối gắn kết các thành viên trong CLB APC, tạo ra một cộng đồng học thuật năng động, nơi các bạn sinh viên cùng nhau học hỏi, trao đổi và tiến bộ. Nhóm biên soạn hy vọng rằng với sự đồng hành của tài liệu này, mỗi bạn sinh viên đều có thể từng bước vươn lên, từ người mới bắt đầu đến thí sinh tự tin tham gia các kỳ thi lập trình, góp phần nâng cao vị thế của UMT trên các sân chơi học thuật trong và ngoài nước.

Trong quá trình biên soạn, nhóm đã nỗ lực hết mình để đảm bảo tính chính xác và tính thực tiễn. Tuy nhiên, do phạm vi kiến thức rộng lớn, khó tránh khỏi những thiếu sót. Chúng tôi rất mong nhận được những ý kiến đóng góp từ bạn đọc để tài liệu ngày càng hoàn thiện hơn.

Thông tin liên hệ:

• Facebook: https://www.facebook.com/apc.umt

• Email: apc.sot@umt.edu.vn

• Số điện thoại: 0967 670 770 (An Khang)

TP. Hồ Chí Minh, Ngày 25 tháng 10 năm 2025

Nhóm biên soạn tài liệu APC

CHƯƠNG 1

MỘT SỐ BÀI TOÁN QUY HOẠCH ĐỘNG CỔ ĐIỂN

1.1 Giới thiệu

Quy hoạch động (Dynamic Programming, DP) là kỹ thuật thiết kế thuật toán nhằm giải các bài toán tối ưu hoặc đếm bằng cách:

- Chia bài toán thành các bài toán con có cấu trúc tương tự.
- Tận dụng tính chồng lặp của các bài toán con bằng cách ghi nhớ (memoization) hoặc lập bảng (tabulation).
- Dựa vào *tính tối ưu con* (optimal substructure) để xây dựng *công thức truy hồi* (recurrence).

Lợi ích chính: giảm đô phức tạp từ hàm mũ/đê quy thuần xuống đa thức/ giả đa thức bằng cách tránh tính lặp.

1.2 Cơ sở lý thuyết

Khi nào dùng DP?

- 1. Bài toán con chồng lặp: nhiều lời gọi lặp lại cùng trạng thái.
- 2. **Tối ưu con:** nghiệm tối ưu toàn cục được ghép từ nghiệm tối ưu của các phần.

Hai hướng tiếp cận

Top-down (Memoization): Viết đệ quy theo công thức truy hồi, lưu kết quả trạng thái đã tính để dùng lại. **Bottom-up (Tabulation):** Xác định *thứ tự* tính các trạng thái từ nhỏ đến lớn, điền vào bảng.

Quy trình thiết kế DP (tư duy theo bước)

- **Bước 1. Xác định trạng thái** $dp[\cdot]$: mỗi trạng thái mã hoá "bài toán con" gì?
- Bước 2. Công thức chuyển (recurrence): từ trạng thái nhỏ hơn suy ra trạng thái hiện tại.
- Bước 3. Điều kiện biên (base cases): giá trị khởi đầu.
- Bước 4. Thứ tự tính / hướng duyệt: để mọi phụ thuộc đã sẵn sàng khi cần.
- Bước 5. Kết quả cần lấy ở đâu (ô nào trong bảng)?
- Bước 6. Phân tích độ phức tạp thời gian/bộ nhớ; cân nhắc tối ưu hoá không gian nếu được.

1.3 Ví dụ minh hoạ

1.3.1 Fibonacci

Bài toán: Tính F(n) với F(0) = 0, F(1) = 1, F(n) = F(n-1) + F(n-2). **Thiết kế:**

- Trạng thái: dp[i] = F(i).
- Biên: dp[0] = 0, dp[1] = 1.
- Chuyển: dp[i] = dp[i-1] + dp[i-2].
- Thứ tự: $i = 2 \rightarrow n$.

Pseudocode:

1.4 Bài tập

Bài tập 1. A - Frog 1

 $\label{link:https://atcoder.jp/contests/dp/tasks/dp_a} \ link: \ https://atcoder.jp/contests/dp/tasks/dp_a$

Cho N tảng đá được đánh số từ 1 đến N, mỗi đá có độ cao h_i . Êch ban đầu đứng ở đá số 1 và muốn đến đá số N. Từ đá i, ếch có thể nhảy đến đá i+1 hoặc đá i+2. Chi phí khi ếch nhảy từ đá i đến đá j là

$$|h_i - h_j|$$
.

Hãy tính chi phí nhỏ nhất để ếch đi từ đá 1 đến đá N.

Giới hạn

- Tất cả số trong input đều là số nguyên.
- $2 \le N \le 10^5$
- $1 \le h_i \le 10^4$

Ví dụ

Sample Input	Sample Output
4	30
10 30 40 20	

Phân tích bài toán

Gọi f[i] là chi phí nhỏ nhất để ếch đi từ đá 1 đến đá i.

Trường hợp cơ sở: f[1] = 0 (chi phí để ếch đi từ đá 1 đến đá 1 là 0, vì nó đứng tại chỗ).

Kết quả bài toán: f[n]

Khi ếch đứng tại đá 2, trước đó nó chỉ có 1 cách nhảy là từ đá 1 sang. Vậy: f[2] = f[1] + |h[2] - h[1]| Khi ếch đứng tại đá 3, có 2 cách có thể nhảy trước đó:

- Nhảy từ đá 1 sang đá 3, hoặc
- Nhảy từ đá 2 sang đá 3.

Đương nhiên ta sẽ chọn cách tốn ít chi phí nhất. Vậy: $f[3] = \min(f[2] + |h[3] - h[2]|, f[1] + |h[3] - h[1]|)$ Tương tự, khi ếch đứng tại đá 4, có 2 cách nhảy có thể nhảy:

- Nhảy từ đá 2 sang đá 4, hoặc
- Nhảy từ đá 3 sang đá 4.

Vây: $f[4] = \min(f[2] + |h[4] - h[2]|, f[3] + |h[4] - h[3]|)$

Từ những tính toán trên, ta rút ra được công thức truy hồi tổng quát:

Với
$$i \ge 3$$
: $f[i] = \min(f[i-2] + |h[i] - h[i-2]|, f[i-1] + |h[i] - h[i-1]|)$

```
#include <bits/stdc++.h>
#define int long long
using namespace std;

signed main() {
   int n; cin >> n;
   vector<int> h(n + 1), f(n + 1);

for (int i = 1; i <= n; i++) cin >> h[i];
```

```
f[1] = 0;
11
        f[2] = abs(h[2] - h[1]);
        for (int i = 3; i <= n; i++) {</pre>
14
            f[i] = min(f[i - 1] + abs(h[i] - h[i - 1]),
15
                         f[i - 2] + abs(h[i] - h[i - 2]));
16
17
18
        cout << f[n];
19
20
        return 0:
   }
21
```

Bài tập 2. Xếp hàng mua vé

link: https://oj.vnoi.info/problem/nktick

Có N người mua vé dự concert, đánh số từ 1 đến N theo thứ tự đứng trong hàng. Mỗi người cần mua một vé, song người bán vé được phép bán cho mỗi người tối đa 2 vé. Vì vậy, một số người có thể rời hàng và nhờ người đứng trước mình mua hộ vé. Biết t_i là thời gian cần thiết để người i mua xong vé cho mình. Nếu người i+1 rời khỏi hàng và nhờ người i mua hộ vé thì thời gian để người i mua vé cho cả hai là r_i .

Yêu cầu: Hãy xác định tổng thời gian phục vụ cho N người là thấp nhất. **Input**

- Dòng đầu tiên chứa số N $(1 \le N \le 6 \cdot 10^4)$
- Dòng thứ hai ghi N số nguyên dương $t_1, t_2, \dots, t_N (1 \le t_i \le 3 \cdot 10^4)$
- Dòng thứ ba ghi N-1 số nguyên dương $r_1, r_2, \dots, r_{N-1} (1 \le r_i \le 3 \cdot 10^4)$

Output In ra tổng thời gian phục vụ nhỏ nhất.

Sample Input	Sample Output
5	18
25784	
4 9 10 10	

Phân tích bài toán.

Gọi f[i] là tổng thời gian phục vụ thấp nhất đến người thứ i.

Trường hợp cơ sở: f[1] = t[1]

Kết quả bài toán: f[N].

```
Với i=2: người thứ 2 có thể nhờ người thứ 1 mua vé, hoặc cả hai mua độc lập: f[2]=\min\left(r[1],\ t[1]+t[2]\right)
Với i=3: người thứ 3 có thể nhờ người 2 mua vé hộ, hoặc tự mua: f[3]=\min\left(f[1]+r[2],\ f[2]+t[3]\right)
```

Với i = 4: tương tự $f[4] = \min(f[2] + r[3], f[3] + t[4])$

Từ những tính toán trên, ta rút ra được công thức truy hồi tổng quát:

```
Với i \ge 3: f[i] = \min(f[i-2] + r[i-1], f[i-1] + t[i])
```

```
#include <bits/stdc++.h>
   #define int long long
   const int oo = 1e9 + 7;
   using namespace std;
   signed main() {
       int N; cin >> N;
       vector < int > t(N + 1), r(N);
9
        for (int i = 1; i <= N; i++) cin >> t[i];
        for (int i = 1; i < N; i++) cin >> r[i];
12
       vector<int> f(N + 1, oo);
14
       f[1] = t[1]:
        if (N \ge 2) f[2] = min(t[1] + t[2], r[1]);
16
17
        for (int i = 3; i <= N; i++) {</pre>
18
            f[i] = min(f[i - 1] + t[i],
19
                        f[i - 2] + r[i - 1]);
20
       }
21
22
       cout << f[N];
23
24
        return 0;
   }
```

Bài tập 3. Dãy con tăng dài nhất (bản dễ)

Cho một dãy số nguyên gồm N phần tử $A_1, A_2, ..., A_N$.

Biết rằng dãy con tăng đơn điệu là một dãy $A_{i_1},...,A_{i_k}$ thỏa mãn $i_1 < i_2 < ... < i_k$ và $A_{i_1} < A_{i_2} < ... < A_{i_k}$.

Hãy cho biết dãy con tăng đơn điệu dài nhất của dãy này có bao nhiêu phần tử. Input

- Dòng 1 gồm 1 số nguyên là số N ($1 \le N \le 1000$).
- Dòng thứ 2 ghi N số nguyên $A_1, A_2, \ldots, A_N (1 \le A_i \le 1000)$.

Output Ghi ra đô dài của dãy con tăng đơn điệu dài nhất.

Sample Input	Sample Output
6	4
1 2 5 4 6 2	

Phân tích bài toán

Gọi f[i] là dãy con tăng đơn điệu dài nhất khi xét phần tử thứ i.

Ta thấy được ban đầu tất cả mọi dãy con đều có độ dài là 1 vì chỉ có chính nó, hay **Trường hợp cơ sở:** $\forall i, f[i] = 1$.

Kết quả bài toán: $\max_{1 \leq i \leq N} f[i]$

Khi dãy chỉ có 2 phần tử, độ dài tối đa là 2 nếu a[2] > a[1], hay f[2] = f[1] + 1 nếu a[2] > a[1]. Ngược lại, nếu $a[2] \le a[1]$ thì f[2] vẫn giữ nguyên độ dài là 1.

Khi dãy có 3 phần tử, độ dài tối đa là 3 nếu a[3] > a[2] > a[1], hay f[3] = f[2] + 1. Hoặc độ dài tối đa là 2 trong trường hợp:

- a[3] > a[2] và $a[3] \le a[1]$, hay f[3] = f[2] + 1 (f[2] = 1)
- a[3] > a[1] và $a[3] \le a[2]$, hay f[3] = f[1] + 1 f[1] = 1

Nếu không có phần tử a[j] nào thỏa mãn a[i] > a[j] thì độ dài lớn nhất tại i sẽ là f[i] = 1.

Từ những tính toán trên, ta rút ra được công thức truy hồi tổng quát:

$$f[i] = \max\left(1, \max_{1 \le j < i, a[i] > a[j]} (f[j] + 1)\right)$$

Cài đặt

```
#include <bits/stdc++.h>
   #define int long long
   using namespace std;
   signed main() {
        int N; cin >> N;
        vector<int> A(N + 1), f(N + 1, 1);
        for (int i = 1; i <= N; i++) cin >> A[i];
        int ans = 1;
        for (int i = 2; i <= N; i++) {</pre>
            for (int j = 1; j < i; j++) {</pre>
13
                 if (A[i] > A[j]) {
14
                     f[i] = max(f[i], f[j] + 1);
            }
17
            ans = max(ans, f[i]);
18
19
20
21
        cout << ans;
        return 0:
22
   }
```

Bài tập 4. Longest Common Subsequence

link: https://oj.vnoi.info/problem/atcoder_dp_f

link: https://oj.vnoi.info/problem/liq

Bạn được cho hai xâu s và t. Hãy tìm xâu con chung dài nhất của 2 xâu đó.

Lưu ý: Xâu con của xâu x là xâu được tạo bằng cách xóa 0 hoặc một số kí tự thuộc xâu x và nối các ký tự còn lại mà không thay đổi vị trí của chúng.

Input

- Dòng 1 gồm 1 số nguyên là số N ($1 \le N \le 1000$).
- Dòng thứ 2 ghi N số nguyên $A_1, A_2, \dots, A_N (1 \le A_i \le 1000)$.

Output Ghi ra xâu con chung dài nhất của 2 xâu s và t.

Sample Input	Sample Output
axyb	axb
abyxb	

Phân tích bài toán

Gọi f[i][j] là độ dài xâu con chung dài nhất khi xét xâu s[1..i] và xâu t[1..j].

Trường hợp cơ sở: f[0][j] = 0 và f[i][0] = 0 vì xâu con chung dài nhất giữa xâu rỗng và một xâu bất kỳ đương nhiên là rỗng (độ dài = 0).

$$f[0][j] = 0, \quad f[i][0] = 0 \quad \forall i, j$$

Kết quả bài toán: f[|s|][|t|]

Khi xét xâu s[1..i] và t[1..j], ta có 2 trường hợp xảy ra:

- Nếu kí tự cuối cùng trùng nhau (s[i] == t[j]), độ dài xâu con dài nhất lúc này sẽ là: f[i][j] = f[i-1][j-1] + 1, tức là độ dài xâu con chung dài nhất hiện tại sẽ bằng độ xài xâu con liền trước và cộng thêm kí tự trùng nhau hiện tại.
- Ngược lại, nếu kí từ cuối cùng khác nhau $s[i] \neq t[j]$, ta có 2 cách là bỏ bớt 1 kí tự ở s hoặc t hiện tại để lấy độ dài xâu con lớn nhất giữa hai xâu con đó, hay $f[i][j] = \max(f[i-1][j], f[i][j-1])$.

Từ những tính toán trên, ta rút ra được công thức truy hồi tổng quát:

$$f[i][j] = \begin{cases} f[i-1][j-1] + 1 & \text{n\'eu } s[i] = t[j] \\ \max(f[i-1][j], \ f[i][j-1]) & \text{n\'eu } s[i] \neq t[j] \end{cases}$$

Truy vết:

Sau khi tính xong bảng f, ta có f[|s|][|t|] là độ dài xâu con chung dài nhất. Để dựng lại xâu này, ta bắt đầu từ ô (|s|,|t|) và đi ngược lại:

- Nếu s[i] = t[j]: ký tự này thuộc LCS. Ta thêm s[i] vào kết quả và chuyển về ô (i-1, j-1).
- Nếu $s[i] \neq t[j]$:
 - $\circ \text{ N\'eu } f[i][j] = f[i-1][j] \text{ thì đi lên ô } (i-1,j).$
 - o Ngược lại, đi sang trái ô (i, j 1).

Tiếp tục như vậy cho đến khi i = 0 hoặc j = 0. Lúc này ta thu được xâu LCS theo thứ tự ngược, vì ta đi từ cuối về đầu. Đảo ngược lại sẽ ra xâu con chung dài nhất cần tìm.

```
#include <bits/stdc++.h>
    #define int long long
    using namespace std;
    signed main() {
        string s, t;
        cin >> s >> t;
        s = "<sub>"</sub> + s;
        t = "" + t;
11
        int m = s.size() - 1;
int n = t.size() - 1;
13
        vector < vector < int >> f(m + 1, vector < int > (n + 1, 0));
14
        for (int i = 1; i <= m; i++) {</pre>
             for (int j = 1; j <= n; j++) {
17
                  if (s[i] == t[j]) {
18
                      f[i][j] = f[i - 1][j - 1] + 1;
19
                      f[i][j] = max(f[i - 1][j], f[i][j - 1]);
21
             }
23
26
        int i = m, j = n;
        string ans;
```

```
while (i > 0 && j > 0) {
               (s[i] == t[j]) {
29
                 ans.push_back(s[i]);
30
              else if (f[i - 1][j] >= f[i][j - 1]) {
33
35
36
37
38
39
        reverse(ans.begin(), ans.end());
        cout << ans << "\n";
40
        return 0;
   }
```

Bài tập 5. Knapsack

link: https://atcoder.jp/contests/dp/tasks/dp_d

Có N vật phẩm được đánh số 1, 2, ..., N. Với mỗi i $(1 \le i \le N)$, vật phẩm i có khối lượng w_i và giá trị v_i . Taro có một cái túi, anh được chọn vài món trong N vật phẩm và mang về nhà. Sức chứa của cái túi là W, nghĩa là tổng khối lượng vật phẩm được chứa trong túi tối đa W. Hãy tìm tổng giá trị lớn nhất các vật phẩm mà Taro có thể đem về.

Input

- Dòng đầu tiên chứa hai số nguyên N, W $(1 \le N \le 10^2, 1 \le W \le 10^5)$.
- N dòng tiếp theo, mỗi dòng chứa hai số nguyên $w_i, v_i \ (1 \le w_i \le W, \ 1 \le v_i \le 10^9)$.

 ${\bf Output}$ In ra tổng giá trị lớn nhất mà Taro có thể mang về. Ví dụ

Sample Input	Sample Output
3 8	90
3 30	
4 50	
5 60	

Phân tích bài toán

Gọi f[i][j] là tổng giá trị lớn nhất khi xét vật phẩm thứ i và sức chứa hiện tại của túi là j.

Trường hợp cơ sở: f[i][0] = 0 và f[0][j] = 0, vì ta không thể mang theo được vật phẩm nào khi sức chứa của túi là 0, hoặc bất kể sức chứa của túi là bao nhiều thì khi xét vật phẩm thứ 0, nó không tồn tại nên không thể chứa được.

Kết quả bài toán: f[n][W] - Sau khi xét toàn bộ vật phẩm với tất cả sức chứa mà túi có thể chứa được.

Khi xét f[i][j] ta có 2 trường hợp xảy ra:

• Nếu vật phẩm i hiện tại (w_i, v_i) chứa được trong túi có sức chứa j, hay $j - w_i \ge 0$, tổng giá trị lớn nhất hiện tại có 2 lựa chọn là không chọn vật phẩm đang xét, hoặc chọn vật phẩm đang xét và cộng giá trị vật phẩm. Hay:

$$f[i][j] = max(f[i-1][j], f[i-1][j-w_i] + v_i)$$

Ngược lại nếu không chứa được, tổng giá trị lớn nhất hiện tại (xét vật phẩm thứ i) sẽ là tổng giá trị lớn nhất khi xét vật phẩm thứ i - 1, với cùng sức chứa túi hiện tại. Hay:

$$f[i][j] = f[i-1][j]$$

Từ những tính toán trên, ta rút ra được công thức truy hồi tổng quát:

$$f[i][j] = \begin{cases} f[i-1][j] & \text{n\'eu } j < w_i \\ \max(f[i-1][j], \ f[i-1][j-w_i] + v_i) & \text{n\'eu } j \ge w_i \end{cases}$$

```
#include <bits/stdc++.h>
#define int long long
using namespace std;

signed main() {
   int N, W; cin >> N >> W;
   vector<int> w(N + 1), v(N + 1);

for (int i = 1; i <= N; i++) {</pre>
```

```
cin >> w[i] >> v[i];
11
12
13
         vector<vector<int>> f(N + 1, vector<int>(W + 1, 0));
14
15
         for (int i = 1; i <= N; i++) {
   for (int j = 0; j <= W; j++) {
      if (j < w[i]) {</pre>
16
17
18
                        f[i][j] = f[i - 1][j];
                    } else {
20
                        f[i][j] = max(f[i - 1][j],
f[i - 1][j - w[i]] + v[i]);
                    }
              }
25
26
         cout << f[N][W];
27
         return 0;
28
   }
```

CHƯƠNG 2

MỘT SỐ BÀI TOÁN QUY HOẠCH ĐỘNG KHÔNG CỔ ĐIỂN

Contents

1.1	Giới thiệu	3
1.2	Cơ sở lý thuyết	3
1.3	Ví dụ minh hoạ	3
	1.3.1 Fibonacci	3
1.4	Bài tập	4
	1.2 1.3	1.1 Giới thiệu 1.2 Cơ sở lý thuyết 1.3 Ví dụ minh hoạ 1.3.1 Fibonacci 1.4 Bài tập

Bài tập 6. Vacation

link: https://oj.vnoi.info/problem/atcoder_dp_c

Kỳ nghỉ hè của Taro bắt đầu vào ngày mai, nên anh ấy đã quyết định lên kế hoạch cho nó ngay bây giờ. Kỳ nghỉ bao gồm N ngày. Vào ngày thứ i $(1 \le i \le N)$, Taro sẽ chọn và tham gia một trong các hoạt động sau:

- A: Bơi ở biển nhận được a_i điểm hạnh phúc.
- B: Bắt bọ trên núi nhận được b_i điểm hạnh phúc.
- C: Làm bài tập ở nhà nhận được c_i điểm hạnh phúc.

Vì Taro để cảm thấy buồn chán nên anh không thể tham gia cùng một hoạt động trong hai ngày liên tiếp.

Input

- Dòng đầu tiên chứa số nguyên N $(1 \le N \le 10^5)$.
- N dòng tiếp theo, mỗi dòng gồm ba số nguyên $a_i, b_i, c_i \ (1 \le a_i, b_i, c_i \le 10^4)$ lần lượt là điểm hạnh phúc nếu Taro chọn hoạt động A, B, C trong ngày thứ i.

 ${f Output}$ In ra tổng số điểm hạnh phúc tối đa mà Taro có thể đạt được. ${f Vi}$ du

Sample Input	Sample Output
3	210
10 40 70	
20 50 80	
30 60 90	

Phân tích bài toán

Gọi f[i][j] là tổng số điểm hạnh phúc tối đa ngày i có thể đạt được khi tham gia hoạt động j ($0 \le j \le 2$) trong ngày đó (0 là hoạt động A, 1 là hoạt động B, 2 là hoạt động C).

Trường hợp cơ sở: $f[1][0] = a_1$, $f[1][1] = b_1$, $f[1][2] = c_1$

Kết quả bài toán: $\max(f[N][0], f[N][1], f[N][2])$

Vì không được tham gia cùng 1 hoạt động 2 ngày liên tiếp nhau, nên với ngày thứ i $(i \ge 2)$ tổng điểm hạnh phúc có thể đạt được là tổng điểm lớn nhất ngày hôm trước (hoạt động khác hôm nay) và hôm nay. Tức:

 $f[i][j] = \max_{k \neq j} \left(f[i-1][k] \right) + \text{điểm hạnh phúc của hoạt động } j ở ngày <math display="inline">i$

Hay:

$$f[i][0] = \max(f[i-1][1], f[i-1][2]) + a_i$$

$$f[i][1] = \max(f[i-1][0], f[i-1][2]) + b_i$$

$$f[i][2] = \max(f[i-1][0], f[i-1][1]) + c_i$$

```
#include <bits/stdc++.h>
    #define int long long
    using namespace std;
    signed main() {
        int n; cin >> n;
        vector < int > a(n + 1), b(n + 1), c(n + 1);
        vector < vector < int >> f(n + 1, vector < int > (3, 0));
        for (int i = 1; i <= n; i++) {</pre>
9
             cin >> a[i] >> b[i] >> c[i];
11
        f[1][0] = a[1];
        f[1][1] = b[1];
        f[1][2] = c[1];
14
        for (int i = 2; i <= n; i++) {</pre>
             f[i][0] = max(f[i-1][1], f[i-1][2]) + a[i];
17
             f[i][1] = max(f[i-1][0], f[i-1][2]) + b[i];

f[i][2] = max(f[i-1][0], f[i-1][1]) + c[i];
18
19
20
21
22
        int ans = max({f[n][0], f[n][1], f[n][2]});
23
        cout << ans;
   }
```

Bài tập 7. Little Shop of Flowers

link: https://dmoj.ca/problem/ioi99p1

Bạn muốn sắp xếp cửa sổ trung bày của cửa hàng hoa sao cho đẹp nhất có thể.

Có F bó hoa, mỗi bó hoa thuộc một loại khác nhau, và có ít nhất V bình hoa được đặt thành một hàng.

Các bình hoa được cố định trên giá và đánh số từ 1 đến V từ trái sang phải. Các bó hoa có thể di chuyển, được đánh số từ 1 đến F. Thứ tự số hiệu bó hoa có ý nghĩa: bạn phải đặt các bó hoa sao cho bó hoa số i nằm ở bên trái bó hoa số j nếu i < j. Mỗi bình hoa có một đặc tính riêng – khi đặt một bó hoa vào một bình hoa thì sẽ có một điểm thẩm mỹ A_{ij} (có thể âm hoặc dương). Bình hoa để trống có điểm 0.

Bạn cần sắp xếp các bó hoa vào các bình hoa (theo đúng thứ tự yêu cầu), sao cho tổng điểm thẩm mỹ là lớn nhất có thể. Nếu có nhiều cách sắp xếp đạt cùng giá trị tối đa, bạn chỉ cần in ra một cách hợp lệ bất kỳ.

Input

- Dòng đầu tiên chứa hai số nguyên F, V $(1 \le F \le 100, F \le V \le 100)$.
- F dòng tiếp theo, mỗi dòng chứa V số nguyên A_{ij} ($-50 \le A_{ij} \le 50$) điểm thẩm mỹ khi đặt bó hoa thứ i vào bình hoa thứ j.

Output

- Dòng đầu tiên in tổng điểm thẩm mỹ tối đa.
- Dòng thứ hai in F số nguyên thứ tự các bình hoa đã chọn cho từng bó hoa (theo thứ tự từ bó hoa 1 đến bó hoa F).

Ví dụ

Sample Input	Sample Output
3 5	53
7 23 -5 -24 16	2 4 5
5 21 -4 10 23	
-21 5 -4 -20 20	

Phân tích bài toán

Gọi f[i][j] là tổng điểm tối đa khi xét bó hoa thứ i đặt vào bình hoa thứ j.

Với bó hoa thứ i, ta có thể đặt từ chậu j trong khoảng từ i đến V - F + i. Xét chậu j, ta có thể chọn bó hoa thứ i cùng với bó hoa thứ i - 1 trong các chậu k trong khoảng từ i - 1 đến V - F + i - 1.

Trường hợp cơ sở: Xét bó hoa đầu tiên, ta có thể chọn V - F + 1 bình hoa đầu tiên, tức là:

$$f[1][j] = A[1][j], \quad \forall j \in [1, V - F + 1]$$

Kết quả bài toán: $\max(f[F][j]), \forall j \in [V, F]$

Với $\forall i \geq 2$, ta có công thức truy hồi tổng quát:

$$f[i][j] = \max_{k < j} \left(f[i-1][k] \right) + A[i][j], \quad \forall j \in [i, \ V-F+i]$$

Truy vết:

Sau khi có kết quả bài toán là tổng điểm tối đa, kí hiệu: answer.

Xét $i = F \to 1$, với i ta tìm f[i][j] == answer, $\forall j \in [i, V - F + i]$. Khi tìm được f[i][j] thỏa mãn, ta đồng thời tìm được bó hoa thứ i được đặt ở chậu j. Sau đó lấy kết quả answer - = f[i][j] để dịch về tổng điểm tối đa khi xét bó hoa thứ i - 1, đồng thời giảm i đi 1 đơn vị. Lặp lại đến khi i < 1, ta sẽ tìm được các chậu hoa đặt bó hoa tương ứng thỏa mãn yêu cầu bài toán.

Cài đặt

```
#include <bits/stdc++.h>
   #define int long long
   const int oo = 1e9 + 7;
   using namespace std;
5
   signed main() {
6
        int F, V; cin >> F >> V;
        vector < vector < int >> a(F + 1, vector < int >(V + 1)), f(F + 1, vector < int >(V + 1, -oo));
9
        for (int i = 1; i <= F; i++) {
            for (int j = 1; j <= V; j++) {
                 cin >> a[i][j];
14
        }
16
        for (int j = 1; j \le V - F + 1; j++) {
            f[1][j] = a[1][j];
17
18
19
        for (int i = 2; i <= F; i++) {</pre>
20
            for(int j = i; j <= V - F + i; j++) {</pre>
21
                for (int k = i - 1; k < j; k++) {
22
                     f[i][j] = max(f[i][j], f[i - 1][k]);
23
                 }
24
                 f[i][j] += a[i][j];
25
            }
        }
27
29
        int ans = INT_MIN;
        for (int j = 1; j <= V; j++) {</pre>
30
            ans = max(ans, f[F][j]);
31
32
        cout << ans;</pre>
34
35
        int i = F;
36
        vector<int> res;
37
        while (i >= 1) {
            for (int j = i; j \le V - F + i; j++) {
39
                 if (f[i][j] == ans) {
                     res.push_back(j);
41
                     ans -= a[i][j];
42
43
                     i--;
                     break;
44
                 }
45
            }
46
47
        cout << endl;</pre>
48
49
        reverse(res.begin(), res.end());
        for (auto p : res) {
            cout << p << "";
51
   }
```

Bài tập 8. Palindrome 2000

link: https://www.spoj.com/problems/IOIPALIN/

Ta được cho một chuỗi S[1..N], cần biến chuỗi thành Palindrome (chuỗi đối xứng) bằng cách chèn thêm ký tự với số lần ít nhất. **Input**

- Dòng đầu tiên chứa số nguyên N $(3 \le N \le 5000)$ độ dài chuỗi.
- Dòng tiếp theo chứa chuỗi S độ dài N.

 \mathbf{Output} In ra số lần chèn ít nhất để biến S thành palindrome. Ví \mathbf{du}

Sample Input	Sample Output
5	2
Ab3bd	

Phân tích bài toán

Gọi f[i][j] là số thao tác ít nhất để biến chuỗi S[i...j] thành chuỗi đối xứng.

Trường hợp cơ sở:

- Với i==j, chuỗi có độ dài 1 luôn là chuỗi đối xứng, vậy f[i][j]=0
- Với i > j, không có chuỗi nào có chỉ số i > j được, tức là chuỗi rỗng. Vậy số thao tác f[i][j] = 0

Kết quả bài toán: f[1][n]

Truy hồi:

- Nếu s[i] == s[j], 2 đầu chuỗi đã đối xứng, không cần insert gì cả. Vậy chỉ cần xét chuỗi s[i+1..j-1] để tính số insert tối thiểu để biến nó thành đối xứng. Tức là: f[i][j] = f[i+1][j-1]
- Nếu $s[i] \neq s[j]$, ta có 2 thao tác:
 - \circ Insert s[j] vào trước s[i], chuỗi hiện tại sẽ là s[j]s[i..j]s[j], sau đó xử lý đoạn s[i..j] sau khi insert $\to s[i+1..j]$
 - o Insert s[i] vào sau s[j], chuỗi hiện tại sẽ là s[i..j]s[i], sau đó xử lý đoạn s[i..j-1].
- Vậy số thao tác trong trường hợp này: $f[i][j] = \min(f[i+1][j], f[i][j-1]) + 1$

Tóm lại, công thức truy hồi tổng quát là:

$$f[i][j] = \begin{cases} 0 & \text{n\'eu } i \ge j \\ f[i+1][j-1] & \text{n\'eu } s[i] = s[j] \\ \min \left(f[i+1][j], \ f[i][j-1] \right) + 1 & \text{n\'eu } s[i] \ne s[j] \end{cases}$$

Lưu ý với f[i][j], để biết f[i+1][j-1] là gì thì ta cần phải tính f[i+1][j-1] trước, tương tự với f[i+1][j] hay f[i][j-1]. Tức là ta cần phải tính lần lượt các chuỗi con có độ dài tăng dần lên, hay xét lần lượt các chuỗi có độ dài length từ 2 đến N và tính f[i][j] với j-i+1= length

Cài đặt

```
#include <bits/stdc++.h>
   #define int long long
   const int oo = 1e9 + 7;
   using namespace std;
   signed main() {
        int n; cin >> n;
        string s;
        cin >> s;
9
        s = "" + s + "";
11
        vector < vector < int >> f(n + 2, vector < int > (n + 2, oo));
13
        for (int i = 1; i <= n; i++) {</pre>
14
            for (int j = 1; j <= n; j++) {
   if (i >= j) {
                      f[i][j] = 0;
18
19
20
21
        for (int len = 2; len <= n; len++) {</pre>
             for (int i = 1; i <= n - len + 1; i++) {
23
                 int j = i + len - 1;
                 if (s[i] == s[j]) {
                      f[i][j] = f[i + 1][j - 1];
26
                 } else {
27
                      f[i][j] = min(f[i + 1][j], f[i][j - 1]) + 1;
28
             }
30
31
32
        cout << f[1][n];
33
```

Bài tập 9. BLAST

link: https://oj.vnoi.info/problem/mblast

Cho 2 chuỗi S_1 và S_2 lần lượt gồm n ký tự và m ký tự. Cho một số nguyên dương k, ta có thể mở rộng 2 chuỗi S_1 và S_2 bằng cách chèn một vài dấu "" và sau khi chèn, độ dài 2 chuỗi phải bằng nhau.

Tìm tổng khoảng cách nhỏ nhất giữa 2 chuỗi, biết rằng:

- Nếu $S_1[i]$ và $S_2[j]$ có ít nhất 1 ký tự là "_" thì khoảng cách giữa chúng là k.
- Ngược lại, khoảng cách là $|S_1[i] S_2[j]|$.

Input

- Dòng đầu tiên chứa chuỗi S_1 độ dài $n \ (n \le 2000)$.
- Dòng thứ hai chứa chuỗi S_2 độ dài $m \ (m \le 2000)$.
- Dòng thứ ba chứa số nguyên k $(1 \le k \le 100)$.

 ${f Output}$ In ra tổng khoảng cách nhỏ nhất giữa 2 chuỗi sau khi chèn. ${f Vi}$ dụ

Sample Input	Sample Output
cmc	10
snmn	
2	

Phân tích bài toán

Gọi f[i][j] là khoảng cách nhỏ nhất khi xét $S_1[1..i]$ và $S_2[1..j]$.

Trường hợp cơ sở: Khi chuỗi S_1 rỗng, để 2 chuỗi bằng nhau, ta phải insert các ký tự "_" vào S_1 để độ dài 2 chuỗi bằng nhau, khoảng cách giữa nó và các xâu con trong S_2 lần lượt là f[0][j] = j * k. Tương tự với $S_2 : f[i][0] = i * k$

Kết quả bài toán: f[m][n]

Với $S_1[1..i]$ và $S_2[1..j]$, ta có 3 lựa chọn:

- Tính khoảng cách giữa $|S_1[i] S_2[j]|$
- Chèn "_" vào ngay vị trí i để ghép với $S_2[j]$, vậy tất nhiên lúc này ta chỉ cần tính tổng khoảng cách giữa $S_1[1..i-1]$ và $S_2[1..j]$ với k: f[i][j] = f[i-1][j] + k
- Tương tự, chèn "_" vào vị trí j để ghép với $S_1[i]$: f[i][j] = f[i][j-1] + k

Từ đó, ta rút ra được công thức truy hồi tổng quát:

$$f[i][j] = \min \begin{cases} f[i-1][j-1] + |S_1[i] - S_2[j]| \\ f[i-1][j] + k \\ f[i][j-1] + k \end{cases}$$

```
#include <bits/stdc++.h>
   #define int long long
   const int oo = 1e9 + 7;
   using namespace std;
   signed main() {
        string S1, S2;
        cin >> S1 >> S2;
        int m = S1.size();
9
        int n = S2.size();
        S1 = "_{\sqcup}" + S1;
11
        S2 = "<sub>"</sub> + S2;
13
14
        int k; cin >> k;
        vector < vector < int >> f(m + 1, vector < int > (n + 1, oo));
17
        for (int i = 0; i <= m; i++) {</pre>
            f[i][0] = i * k;
18
19
        for (int j = 0; j <= n; j++) {</pre>
            f[0][j] = j * k;
21
23
        for (int i = 1; i <= m; i++) {</pre>
24
            for (int j = 1; j <= n; j++) {
25
                 f[i][j] = min(f[i][j], f[i - 1][j - 1] + abs(S1[i] - S2[j]));
26
                 f[i][j] = min(f[i][j], f[i - 1][j] + k);
                 f[i][j] = min(f[i][j], f[i][j - 1] + k);
28
            }
29
        cout << f[m][n];
31
```

Bài tập 10. Rectangle Cutting

Cho hình chữ nhật kích thước $a \times b$, cần cắt nó thành các hình vuông. Ở mỗi lượt, ta có thể chọn một hình chữ nhật bất kỳ và cắt nó thành hai hình chữ nhật (các cạnh sau khi cắt đều là số nguyên dương).

Hãy tính số thao tác cắt tối thiểu để cắt hình chữ nhật $a \times b$ thành các hình vuông.

Input

• Dòng duy nhất chứa hai số nguyên $a, b \ (1 \le a, b \le 500)$.

Output In ra số thao tác cắt tối thiểu. Ví du

Sample Input	Sample Output
3 5	3

Phân tích bài toán

Goi f[a][b] là số thao tác tối thiểu để cắt hình chữ nhật $a \times b$ thành các hình vuông.

Trường hợp cơ sở:

• Với các hình chữ nhật có cạnh i = j, nó đã là một hình vuông, không cần tốn thao tác nào cả, vậy:

$$f[i][i] = 0, \forall i \in [1..\min(a, b)]$$

- Với các hình chữ nhật có cạnh $i \ge j$, ta có 2 cách cắt:
 - \circ Cắt dọc: chọn $k \in [1..j-1]$, ta chia được hình chữ nhật thành:
 - * Hình chữ nhật $i \times k$ và hình chữ nhật $i \times (j k)$
 - * Tổng số bước sẽ là: f[i][j] = min(f[i][j], f[i][k] + f[i][j-k] + 1)
 - $\circ\,$ Cắt ngang: chọn $k\in[1..i-1],$ ta chia được hình chữ nhật thành:
 - * Hình chữ nhật $k \times j$ và hình chữ nhật $(i k) \times j$
 - * Tổng số bước sẽ là: f[i][j] = min(f[i][j], f[k][j] + f[i-k][j] + 1)

Từ những tính toán trên, ta rút ra được công thức truy hồi tổng quát:

$$f[i][j] = \begin{cases} 0, & i == j \\ \min(\min_{k=1}^{j-1} (f[i][k] + f[i][j-k] + 1), \min_{k=1}^{i-1} (f[k][j] + f[i-k][j] + 1)), & \forall i \in [1..a], \forall j \in [1..b], i \neq j \end{cases}$$

Kết quả bài toán: f[a][b]

```
#include <bits/stdc++.h>
   #define int long long
   const int oo = 1e9 + 7;
   using namespace std;
   signed main() {
        int a, b; cin >> a >> b;
        vector < vector < int >> f(a + 1, vector < int > (b + 1, po));
        for (int i = 1; i <= min(a,b); i++) {</pre>
9
10
            f[i][i] = 0;
11
        for (int i = 1; i <= a; i++) {</pre>
            for (int j = 1; j <= b; j++) {</pre>
14
                 if (i == j) continue;
                 for (int k = 1; k <= i - 1; k++) {</pre>
                     f[i][j] = min(f[i][j], f[k][j] + f[i - k][j] + 1);
18
                    (int k = 1; k \le j - 1; k++) {
19
20
                     f[i][j] = min(f[i][j], f[i][k] + f[i][j - k] + 1);
21
            }
        }
23
        cout << f[a][b];
   }
```

CHUONG 3

QUY HOẠCH ĐỘNG NÂNG CAO

link: https://oj.vnoi.info/problem/stmerge

Bài tập 11. Trộn xâu

Cho 2 chuỗi X gồm N ký tự và Y gồm M ký tự.

 $X = X_1 X_2 \dots X_N$ $Y = Y_1 Y_2 \dots Y_M$

Hãy trộn 2 chuỗi X và Y này lại thành 1 chuỗi T gồm N+M ký tự sao cho vẫn bảo toàn được thứ tự xuất hiện của các ký tự trong 2 chuỗi.

Ví dụ: $X = X_1 X_2, Y = Y_1 Y_2 Y_3$

Một cách trộn hợp lệ: $T = X_1Y_1Y_2X_2Y_3$

Xét 2 ký tự kề nhau T[i], T[i+1]: - Nếu chúng cùng thuộc X hoặc cùng thuộc Y thì chi phí cộng thêm là 0. - Nếu một thuộc X, một thuộc Y thì chi phí cộng thêm là cost[p][q] với p,q tương ứng vị trí trong X,Y.

Input

- Dòng đầu tiên chứa số Q số bộ dữ liệu.
- Mỗi test:
 - o Dòng đầu tiên chứa hai số N, M $(1 \le N, M \le 10^3)$.
 - o Dòng tiếp theo chứa M số nguyên cost[1][j] với j = 1..M.
 - ∘ N-1 dòng tiếp theo, mỗi dòng chứa M số nguyên các giá trị cost[i][j] $(1 \le i \le N, 1 \le j \le M)$.

Output Với mỗi test, in ra chi phí nhỏ nhất để trộn. Ví dụ

Sample Input	Sample Output
1	6
2 3	
3 2 30	
15 5 4	

Phân tích bài toán

Gọi f[i][j][k] là tổng chi phí nhỏ nhất khi trộn X[1..i] và Y[1..j]

- k = 0: ký tự cuối cùng thuộc chuỗi X
- k=1: ký tư cuối cùng thuộc chuỗi Y

Trường hợp cơ sở:

- f[1][0][0] = 0
- f[0][1][1] = 0
- $f[i][0][0] = 0, \forall i \geq 2$
- $f[0][j][1] = 0, \forall j \geq 2$

Kết quả bài toán: min(f[M][N][0], f[M][N][1])

Xét X[1..i] và Y[1..j], nếu ký tự cuối cùng thuộc X, ta có 2 trường hợp xảy ra:

• f[i][j][0] = f[i-1][j][1] + cost[i][j]: Chuyển từ Y sang X

• f[i][j][0] = f[i-1][j][0] + 0: Chuyển từ X sang X.

Ngược lại nếu ký tự cuối cùng thuộc Y, ta có 2 trường hợp xảy ra:

- f[i][j][1] = f[i][j-1][0] + cost[i][j]: Chuyển từ X sang Y
- f[i][j][1] = f[i][j-1][1] + 0: Chuyển từ Y sang Y

Từ những phân tích trên, ta rút ra được công thức truy hồi tổng quát:

$$f[i][j][k] = \min \left(\begin{cases} f[i - (k == 0)][j - (k == 1)][k], \\ f[i - (k == 0)][j - (k == 1)][1 - k] + cost[i][j] \end{cases} \right)$$

Cài đặt

```
#include <bits/stdc++.h>
    #define int long long
    const int oo = 1e18 +
    using namespace std;
    signed main() {
        int q; cin >> q;
        while (q--) {
8
9
             int m, n; cin >> m >> n;
             vector < vector < int >> cost(m + 1, vector < int > (n + 1));
             for (int i = 1; i <= m; i++) {</pre>
                  for (int j = 1; j <= n; j++) {</pre>
13
                      cin >> cost[i][j];
14
             }
             vector<vector<int>>> f(m + 1, vector<vector<int>>(n + 1, vector<int>(2, oo)));
18
             for (int i = 1; i <= m; i++) {</pre>
19
                  f[i][0][0] = 0;
20
             }
21
             for (int j = 1; j <= n; j++) {</pre>
                  f[0][j][1] = 0;
25
             for (int i = 1; i <= m; i++) {</pre>
                  for (int j = 1; j <= n; j++) {
    f[i][j][0] = min(f[i - 1][j][0], f[i - 1][j][1] + cost[i][j]);</pre>
27
29
30
                      f[i][j][1] = min(f[i][j-1][1], f[i][j-1][0] + cost[i][j]);
31
             }
32
             cout << min(f[m][n][0], f[m][n][1]) << endl;</pre>
33
34
   }
```

Bài tập 12. Trò chơi với băng số

link: https://oj.vnoi.info/problem/linegame

Có một băng số gồm n ô vuông, đánh số từ 1 đến n. Ô vuông thứ i ghi một số nguyên dương a_i .

Trong một lượt chơi, người tham gia chọn một dãy các ô (i_1, i_2, \dots, i_k) theo thứ tự từ trái sang phải. Điểm số thu được là:

$$a_{i_1} - a_{i_2} + a_{i_3} - a_{i_4} + \dots + (-1)^{k-1} a_{i_k}$$

Hãy tính số điểm lớn nhất có thể đạt được từ một lượt chơi.

Input

- Dòng đầu tiên chứa số n $(1 \le n \le 10^6)$.
- Dòng thứ hai chứa n số nguyên a_i $(1 \le a_i \le 10^4)$.

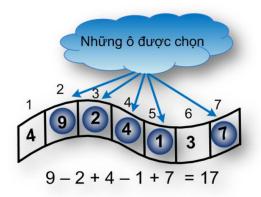
Output In ra số điểm lớn nhất có thể đạt được. Ví dụ

Sample Input	Sample Output
7	17
4924137	

Phân tích bài toán

Gọi f[i][k] là số điểm lớn nhất có thể đạt được khi xét i ô đầu tiên:

• k = 0: ô i được chọn và đóng vai trò dấu +.

Hình 3.1: Hình minh họa bài toán.

• k = 1: ô i được chọn và đóng vai trò dấu -.

Trường hợp cơ sở: $f[1][0] = a[1], \quad f[1][1] = -a[1], \quad f[0][0] = f[0][1] = 0.$

Kết quả bài toán: max(f[n][0], f[n][1])

Xét ô i, ta có các lựa chọn như sau:

- Nếu k = 0 (ô i mang dấu +):
 - \circ Nối tiếp từ trạng thái trước đó có dấu -: f[i][0] = f[i-1][1] + a[i].

 - \circ Bổ qua \hat{o} i: f[i][0] = f[i-1][0].

Vây: $f[i][0] = \max (f[i-1][1] + a[i], a[i], f[i-1][0])$

- Nếu k = 1 (ô i mang dấu -):

 - \circ Bỏ qua \circ i: f[i][1] = f[i-1][1].

Vây: $f[i][1] = \max(f[i-1][0] - a[i], -a[i], f[i-1][1])$

```
#include <bits/stdc++.h>
    #define int long long
    using namespace std;
    const int oo = 1e18 + 7;
    signed main() {
        int n; cin >> n;
        vector < int > a(n + 1);
        for (int i = 1; i <= n; i++) {</pre>
             cin >> a[i];
10
        vector < vector < int >> f(n + 1, vector < int > (2, -oo));
        f[1][0] = a[1];
        f[0][0] = 0;
14
16
        for (int i = 1; i <= n; i++) {</pre>
             f[i][0] = max(f[i][0], a[i]);
17
             f[i][0] = max(f[i][0], f[i - 1][0]);
f[i][0] = max(f[i][0], f[i - 1][1] + a[i]);
18
20
             f[i][1] = max(f[i][1], f[i - 1][1]);
             f[i][1] = max(f[i][1], f[i - 1][0] - a[i]);
23
24
        int ans = -oo;
25
        for (int i = 1; i <= n; i++) {
27
             ans = max({ans,f[i][0], f[i][1]});
28
        cout << ans;</pre>
30
    }
```

link: https://lqdoj.edu.vn/problem/twopaths

Hai anh em An và Bình tham gia một trò chơi thám hiểm trên bảng số **xTremeMaze**.

Bảng có kích thước $N \times M$ (N dòng và M cột). Mỗi ô (i,j) chứa một số nguyên (có thể âm hoặc dương) biểu diễn điểm kinh nghiệm nhân được khi đi vào ô đó.

An và Bình bắt đầu tại ô (1,1) và kết thúc tại ô (N,M). Mỗi lượt, một người chỉ được đi xuống hoặc sang phải, và không được đi ra ngoài bảng. Điểm kinh nghiệm tại ô (1,1) và (N,M) luôn bằng 0.

Yêu cầu: tìm tổng điểm kinh nghiệm lớn nhất mà hai anh em đạt được, với điều kiện hai người không đi qua cùng một ô, ngoại trừ ô (1,1) và ô (N,M).

Input

- Dòng đầu tiên chứa hai số nguyên $N, M \ (2 \le N, M \le 200)$.
- N dòng tiếp theo, mỗi dòng chứa M số nguyên có giá trị tuyệt đối không quá 100 điểm kinh nghiệm của từng ô.
- Bảo đảm $A_{1,1} = A_{N,M} = 0$.

Output In ra tổng số điểm kinh nghiệm lớn nhất mà An và Bình đạt được.

Ví dụ

Sample Input	Sample Output
3 3	32
0 2 3	
4 5 6	
7 8 0	

Phân tích bài toán

Gọi $f[\text{step}][x_1][x_2]$ là tổng số điểm kinh nghiệm lớn nhất khi An và Bình đã thực hiện step = x + y - 2 bước, trong đó:

- An đang ở vị trí (x_1, y_1) với $y_1 = \text{step} x_1 + 2$,
- Bình đang ở vị trí (x_2, y_2) với $y_2 = \text{step} x_2 + 2$.

Tổng số bước di chuyển là n+m-2, do đó ta duyệt lần lượt các bước step $=1 \rightarrow n+m-2$.

Trường hợp cơ sở: f[0][1][1] = 0

Kết quả bài toán: f[n+m-2][n][n]

Công thức truy hồi: Tại mỗi bước, giá trị $f[\text{step}][x_1][x_2]$ được cập nhật từ 4 trạng thái trước đó, ứng với việc An/Bình đi xuống hoặc sang phải:

$$\begin{split} f[\text{step}][x_1][x_2] &= \max \Big\{ f[\text{step}-1][x_1-1][x_2-1], \\ & f[\text{step}-1][x_1-1][x_2], \\ & f[\text{step}-1][x_1][x_2-1], \\ & f[\text{step}-1][x_1][x_2] \Big\} + \text{điểm} \end{split}$$

Trong đó phần điểm được tính như sau:

nếu
$$(x_1, y_1) = (x_2, y_2) \Rightarrow$$
 điểm $= a[x_1][y_1]$
ngược lại \Rightarrow điểm $= a[x_1][y_1] + a[x_2][y_2]$

Ngoài ra, cần đảm bảo các điều kiện sau:

- (x_1, y_1) và (x_2, y_2) phải nằm trong bảng.
- Nếu $(x_1, y_1) = (x_2, y_2)$ thì đó chỉ có thể là ô đích (n, m).

```
#include <bits/stdc++.h>
#define int long long
const int oo = 1e9 + 7;
using namespace std;

signed main() {
   int n, m; cin >> n >> m;
   vector < vector < int >> a(n + 1, vector < int >(m + 1));
   for (int i = 1; i <= n; i++) {
      for (int j = 1; j <= m; j++) {
         cin >> a[i][j];
      }
```

```
14
        vector<vector<int>>> f(n + m, vector<vector<int>>(n + 1, vector<int>(n + 1, -oo)));
17
        f[0][1][1] = 0;
18
19
        for (int step = 1; step <= n + m - 2; step++) {</pre>
20
             for (int x1 = 1; x1 <= n; x1++) {</pre>
21
                  int y1 = step - x1 + 2;
23
                 if (y1 <= 0 || y1 > m) continue;
                 for (int x2 = 1; x2 <= n; x2++) {</pre>
                      int y2 = step - x2 + 2;
                      if (y2 <= 0 || y2 > m) continue;
26
28
                      int val = -oo;
                      val = max(val, f[step - 1][x1 - 1][x2]);
val = max(val, f[step - 1][x1][x2 - 1]);
29
30
                      val = max(val, f[step - 1][x1 - 1][x2 - 1]);
31
                      val = max(val, f[step - 1][x1][x2]);
33
34
                      if (x1 == x2 && y1 == y2 && (x1 != n || y1 != m)) continue;
35
36
                         (x1 == x2 && y1 == y2)
                           val += a[x1][y1];
38
39
                           val += a[x1][y1] + a[x2][y2];
40
                      f[step][x1][x2] = val;
41
                 }
             }
43
44
        cout << f[n + m - 2][n][n];</pre>
45
   }
```

Bài tập 14. IOI07 Miners

link: https://oj.vnoi.info/problem/nkminers

Có hai mỏ than, mỗi mỏ có một nhóm thợ mỏ làm việc. Khai thác than là công việc vất vả, do đó các thợ mỏ cần thực phẩm để hoạt động. Mỗi khi một đợt vận chuyển thực phẩm đến mỏ, các thợ mỏ sẽ khai thác được một lượng than nào đó. Có 3 loại thực phẩm được vận chuyển: thịt (M), cá (F) và bánh mì (B).

Mỗi đợt vận chuyển thực phẩm được đưa đến một trong hai mỏ, và sản lượng than của đợt đó phụ thuộc vào số loại thực phẩm khác nhau trong hai đợt liên tiếp mà mỏ đó nhận được:

- Nếu các đợt vận chuyển cùng một loại thực phẩm $\Rightarrow 1$ đơn vị than
- Nếu có 2 loại thực phẩm khác nhau \Rightarrow 2 đơn vị than
- Nếu có 3 loại thực phẩm khác nhau \Rightarrow 3 đơn vị than

Các đợt vận chuyển không thể chia nhỏ, và tất cả thực phẩm trong một đợt phải gửi đến một trong hai mỏ. Có thể gửi tất cả các đợt đến một mỏ.

Hãy tìm cách phân chia các đợt vận chuyển sao cho tổng lượng than khai thác được từ hai mỏ là lớn nhất.

Input

- Dòng đầu tiên chứa số nguyên N $(1 \le N \le 10^5)$ số đợt vận chuyển.
- Dòng thứ hai chứa xâu S độ dài N, mỗi ký tự là một trong $\{M, F, B\}$.

Output In ra tổng lượng than lớn nhất có thể khai thác.

Ví dụ

Sample Input	Sample Output
6	12
MBMFFB	
16	29
MMBMBBBBMMMMMBMB	

Phân tích bài toán

Gọi $f[i][a_1][a_2][b_1][b_2]$ là tổng lượng than lớn nhất có thể sản xuất được sau i đợt vận chuyển, trong đó:

- a_1, a_2 là hai loại thực phẩm gần nhất mỏ 1 đã nhận (Hiện tại là a_1 , ngày hôm trước là a_2).
- b_1, b_2 là hai loại thực phẩm gần nhất mỏ 2 đã nhận (Hiện tại là b_1 , ngày hôm trước là b_2).
- Giá trị của mỗi loại: 0 (không có), 1 (M), 2 (F), 3 (B).

Trường hợp cơ sở:

Giả sử thực phẩm đầu tiên là loại t = code(s[1]), ta có:

$$\begin{split} f[1][t][0][0][0] &= 1 \quad \text{(gửi đến mỏ 1)} \\ f[1][0][0][t][0] &= 1 \quad \text{(gửi đến mỏ 2)} \end{split}$$

Kết quả bài toán:

$$\max_{a,b,c,d \in \{0,1,2,3\}} f[n][a][b][c][d]$$

Với $i \geq 2$, giả sử loại thực phẩm hiện tại là c = code(s[i]), ta có hai lựa chọn:

• Chuyển đến mỏ 1:

$$f[i][c][a_1][b_1][b_2] = \max(f[i][c][a_1][b_1][b_2], f[i-1][a_1][a_2][b_1][b_2] + \mathtt{energy}(c, a_1, a_2))$$

• Chuyển đến mỏ 2:

$$f[i][a_1][a_2][c][b_1] = \max(f[i][a_1][a_2][c][b_1], f[i-1][a_1][a_2][b_1][b_2] + \mathtt{energy}(c,b_1,b_2))$$

Trong đó, hàm energy(a, b, c) là hàm đếm số loại thực phẩm khác nhau trong 3 ngày gần nhất:

$$\mathtt{energy}(a,b,c) = |\{a,b,c\} \setminus \{0\}|$$

```
#include <bits/stdc++.h>
   #define int long long
   const int oo = 1e9 + 7;
   using namespace std;
   int code(char c) {
6
        return (c == 'M' ? 1 : (c == 'F' ? 2 : (c == 'B' ? 3 : 0)));
   }
   int energy(int a, int b, int c) {
10
        return (a != 0) + (b != 0 && b != a) + (c != 0 && c != a && c != b);
11
   }
12
   signed main() {
14
        ios_base::sync_with_stdio(0);
        cin.tie(0), cout.tie(0);
17
        int n; cin >> n;
        vector < char > s(n + 1);
18
19
        for (int i = 1; i <= n; i++) cin >> s[i];
20
        int f[n + 1][4][4][4][4];
        for (int i = 0; i <= n; i++)</pre>
23
            for (int a1 = 0; a1 < 4; a1++)
                for (int a2 = 0; a2 < 4; a2++)
24
                     for (int b1 = 0; b1 < 4; b1++)</pre>
25
                         for (int b2 = 0; b2 < 4; b2++)
                             f[i][a1][a2][b1][b2] = -oo;
27
28
        int t = code(s[1]);
29
        f[1][t][0][0][0] = 1;
30
        f[1][0][0][t][0] = 1;
32
        for (int i = 2; i <= n; i++) {</pre>
            int cur = code(s[i]);
34
            for (int t1 = 0; t1 <= 3; t1++) {</pre>
35
                for (int t2 = 0; t2 <= 3; t2++) {</pre>
                     for (int t3 = 0; t3 <= 3; t3++) {</pre>
37
                         for (int t4 = 0; t4 <= 3; t4++) {
                              f[i][cur][t1][t3][t4] = max(f[i][cur][t1][t3][t4],
39
                                                            f[i - 1][t1][t2][t3][t4] + energy(cur, t1,t2));
40
41
                             f[i][t1][t2][cur][t3] = max(f[i][t1][t2][cur][t3],
42
                                                            f[i - 1][t1][t2][t3][t4] + energy(cur,t3,t4));
                         }
44
                     }
                }
46
            }
47
        }
49
```

Phân tích bài toán (2):

Gọi f[i][a][b][c] là tổng lượng than lớn nhất có thể sản xuất được sau i đợt vận chuyển, trong đó:

- Mỏ vừa nhận đợt i (gọi là mỏ $dang\ hoạt\ dộng$) có hai loại thực phẩm gần nhất là (s[i],a), tức s[i] là loại hiện tại, a là loại liền trước đó.
- Mỏ còn lại có hai loại thực phẩm gần nhất là (b, c).
- Giá trị của mỗi loại: 0 (không có), 1 (M), 2 (F), 3 (B).

Trường hợp cơ sở:

Với đợt vận chuyển đầu tiên có loại $t = \mathsf{code}(s[1])$, ta có: f[1][0][0][0] = 1 vì $\mathsf{energy}(t,0,0) = 1$.

Kết quả bài toán:

$$\max_{a,b,c \in \{0,1,2,3\}} f[n][a][b][c]$$

Công thức chuyển:

Giả sử ở đợt i hiện tại loại thực phẩm là c = code(s[i]), khi xét đến đợt tiếp theo s[i+1] có loại t = code(s[i+1]), ta có hai lựa chọn:

• Tiếp tục chuyển đến mỏ đang hoạt động: Khi đó hai món gần nhất của mỏ này là (s[i], a), nên điểm cộng thêm là energy(t, s[i], a). Trạng thái mới ở bước i + 1 sẽ là:

$$f[i+1][s[i]][b][c] = \max \Big(f[i+1][s[i]][b][c], \ f[i][a][b][c] + \mathtt{energy}(t,s[i],a) \Big)$$

Chuyển sang mỏ còn lại: Mỏ còn lại hiện có hai món gần nhất là (b, c), nên điểm cộng thêm là energy(t, b, c). Sau khi giao, mỏ này trở thành mỏ đang hoạt động với (t, b), còn mỏ cũ trở thành mỏ còn lại với (s[i], a). Do đó:

$$f[i+1][b][s[i]][a] = \max \Big(f[i+1][b][s[i]][a], \ f[i][a][b][c] + \mathtt{energy}(t,b,c) \Big)$$

```
#include <bits/stdc++.h>
   using namespace std;
   const int oo = 1e9 + 7;
   int code(char c) {
        return (c == 'M' ? 1 : (c == 'F' ? 2 : (c == 'B' ? 3 : 0)));
   }
   int energy(int a, int b, int c) {
9
        return (a != 0) + (b != 0 && b != a) + (c != 0 && c != a && c != b);
10
   }
11
   int main() {
        ios_base::sync_with_stdio(0);
        cin.tie(0), cout.tie(0);
        int n; cin >> n;
        vector < char > s(n + 1);
17
        for (int i = 1; i <= n; i++) cin >> s[i];
18
19
        int f[n + 1][4][4][4];
20
        for (int i = 0; i <= n; i++)
            for (int a = 0; a < 4; a++)</pre>
                for (int b = 0; b < 4; b++)
23
                     for (int c = 0; c < 4; c++)
24
                         f[i][a][b][c] = -1;
25
        f[0][0][0][0] = 0;
27
        f[1][0][0][0] = 1;
        for (int i = 0; i < n; i++) {</pre>
29
            for (int a = 0; a < 4; a++) {</pre>
30
                for (int b = 0; b < 4; b++) {</pre>
                     for (int c = 0; c < 4; c++) {
                         if (f[i][a][b][c] == -1) continue;
```

```
f[i + 1][code(s[i])][b][c] = max(f[i + 1][code(s[i])][b][c], f[i][a][b][c] + energy(code(s[i]))[b][c]
                      s[i]), code(s[i + 1]), a));
                  s[i+1]), b, c));
               }
           }
       }
   }
    int ans = 0;
    for (int a = 0; a < 4; a++) {</pre>
       for (int b = 0; b < 4; b++) {</pre>
           for (int c = 0; c < 4; c++) {
    ans = max(ans, f[n][a][b][c]);</pre>
       }
   }
    cout << ans;</pre>
}
```

34

36

37

38

39 40

41

42 43

44

46

47 48 49

50

51 52

53

CHUONG 4

KỸ THUẬT ĐỔI BIẾN SỐ TRONG QUY HOẠCH ĐỘNG

4.1 Lý thuyết

Với kỹ thuật đổi biến số, chúng ta đừng nhìn nhận/gọi $f[\cdot]$ là đáp án của bài toán nữa, mà hãy xem $f[\cdot]$ như là một cái chiều của QHD.

4.2 Vấn đề

4.2.1 Bài toán Knapsack

Bài tập 15. Knapsack 2

link: https://atcoder.jp/contests/dp/tasks/dp_e

Có N đồ vật, được đánh số từ 1, 2, ..., N. Với mỗi đồ vật i $(1 \le i \le N)$, đồ vật i có trọng lượng w_i và giá trị v_i .

Taro muốn chọn một số đồ vật trong N đồ vật này và mang về bằng một chiếc ba lô. Chiếc ba lô có sức chứa W, nghĩa là tổng trọng lượng các đồ vật được chọn không được vượt quá W.

Yêu cầu

Hãy tìm tổng giá trị lớn nhất của các đồ vật mà Taro có thể mang về.

Giới hạn

- $1 \le N \le 100$
- $1 \le W \le 10^9$
- $1 \le w_i \le W$
- $1 \le v_i \le 10^3$

Input

- \bullet Dòng đầu tiên chứa hai số nguyên N,W số lượng đồ vật và sức chứa của ba lô.
- Trong N dòng tiếp theo, dòng thứ i chứa hai số w_i, v_i trọng lượng và giá trị của đồ vật i.

 ${\bf Output}$ In ra một số nguyên duy nhất — tổng giá trị lớn nhất có thể. Ví dụ

Sample Input	Sample Output
3 8	90
3 30	
4 50	
5 60	

Giải thích

Trong ví dụ, chọn đồ vật 1 và 3. Khi đó tổng trọng lượng 3+5=8, và tổng giá trị 30+60=90.

4.2.2 Nhân xét

Bài toán khác với Knapsack cổ điển ở chỗ giới hạn tải trọng rất lớn $(W \le 10^9)$, nên không thể quy hoạch động theo $trọng\ lượng$ như thường lệ (vì chiều theo W sẽ quá lớn).

Ta có thể tư duy rằng **đảo chiều** quy hoạch động theo *giá trị*: đặt

 $f[i][j] = \text{khối lượng nhỏ nhất có thể đạt được khi xét <math>i$ đồ vật đầu tiên và tổng giá trị đúng bằng j,

và quy ước $f[i][j] = +\infty$ nếu không thể đạt tổng giá trị j.

Trường hợp cơ sở:

$$f[0][0] = 0,$$
 $f[0][j] = +\infty, \ \forall j > 0.$

Chuyển trạng thái: với đồ vật i có trọng lượng w_i và giá trị v_i ,

$$f[i][j] = \begin{cases} \min \left(f[i-1][j], \ f[i-1][j-v_i] + w_i \right), & \text{n\'eu } j \geq v_i, \\ f[i-1][j], & \text{n\'eu } j < v_i. \end{cases}$$

Kết quả bài toán: $\max\{j \mid f[n][j] \leq W\}$.

Vì j chỉ cần chạy đến $V_{\max} = \sum_{i=1}^N v_i \le 10^5$, độ phức tạp là $O(N\,V_{\max})$, phù hợp với giới hạn bài toán.

Cài đặt

```
#include <bits/stdc++.h>
   #define int long long
    const int oo = 1e18 + 7;
   using namespace std;
    struct item {
        int w, v;
   };
    signed main() {
10
11
        int n, w; cin >> n >> w;
        vector < item > a(n + 1);
        for (int i = 1; i <= n; i++) {</pre>
             cin >> a[i].w >> a[i].v;
14
15
        int MAXV = 1e5;
16
        vector < vector < int >> dp(n + 1, vector < int > (MAXV + 5, oo));
17
        dp[0][0] = 0;
19
20
        for (int i = 1; i <= n; i++) {</pre>
21
             for (int j = 0; j <= MAXV; j++) {</pre>
                  dp[i][j] = dp[i - 1][j];
23
                  if (j - a[i].v < 0) continue;</pre>
24
                  dp[i][j] = min(dp[i][j], dp[i - 1][j - a[i].v] + a[i].w);
25
             }
26
27
        int ans = 0;
29
        for (int j = 0; j <= MAXV; j++) {</pre>
             if (dp[n][j] <= w)</pre>
31
32
                 ans = j;
33
        }
34
        cout << ans;</pre>
   }
```

4.2.3 Bài toán Dãy con tăng dài nhất

Bài tập 16. Dãy con tăng dài nhất

link: https://oj.vnoi.info/problem/lis

Cho một dãy gồm N số nguyên $(1 \le N \le 30000)$. Hãy tìm dãy con tăng dài nhất trong dãy đó. In ra số lượng phần tử của dãy con. Các số trong phạm vi longint.

Input

- Dòng đầu tiên chứa số nguyên N.
- \bullet Dòng thứ hai gồm N số mô tả dãy.

 \mathbf{Output} In ra một số nguyên duy nhất là đáp số bài toán. Ví \mathbf{du}

Sample Input	Sample Output
5	3
$2\ 1\ 4\ 3\ 5$	

4.2.4 Nhận xét

Với bài toán LIS cơ bản, ta có thể đặt f[i]= độ dài dãy con tăng dài nhất kết thúc tại vị trí i, và duyệt hai vòng for để tính toán. Tuy nhiên, với ràng buộc $N \leq 30000$, thì cách làm này có độ phức tạp $O(N^2) \approx 30000^2 = 9 \times 10^8$ phép toán, chắc chắn sẽ bị TLE.

Do đó, ta chuyển sang cách định nghĩa khác. Gọi f[len] là **chỉ số** của phần tử kết thúc có giá trị nhỏ nhất trong tất cả những dãy con tăng có độ dài bằng **len** tính đến **thời điểm hiện tại**.

Xét $a[20] = \{0, 9, 1, 5, 6, 3, 8, 8, 4, 3, 9, 10, 15, 2, 7, 1, 5, 6, 3, 8\}$ (a[0] được thêm vào chỉ để thuận tiện cho việc định nghĩa bài toán cơ sở sau này).

Giả sử ta xét i = 7:

- Với len = 2, ta có những dãy con tăng như sau: [1, 5], [1, 6], [1, 3], [1, 8], [5, 6], [5, 8], [6, 8].
- Vây f[2] = 5 (dãy [a[2], a[5]])

Giả sử ta xét i = 10:

• f[3] = 8

Bài toán cơ sở: $f[0] = 0, f[i] = -1, 1 \le i \le n$

Kết quả bài toán: Ta tìm len lớn nhất sao cho $f[len] \neq -1$

Phân tích bài toán:

Vì mảng f là một dãy không giảm $(f_i \leq f_{i+1}, \forall i)$, để tìm độ dài dãy con tăng dài nhất kết thúc tại vị trí i, ta phải tìm j lớn nhất thỏa mãn: $a_{f_i} < a_i$. Như vậy, ta có thể tạo ra một dãy con tăng có độ dài j+1.

Chứng minh f là dãy không giảm

Xét định nghĩa: f[len] là chỉ số của phần tử có giá trị nhỏ nhất trong tất cả các dãy con tăng có độ dài đúng bằng len, tính đến thời điểm hiện tai.

Ta cần chứng minh:

$$f[1] \leq f[2] \leq \dots \leq f[\mathtt{len}_{\max}]$$

Lý do:

- ullet Một dãy con tăng có độ dài k+1 được tạo ra bằng cách nổi thêm một phần tử vào đuôi của một dãy con tăng độ dài k.
- Do đó, nếu f[k] là chỉ số phần tử kết thúc của dãy con tăng độ dài k, thì f[k+1] phải là chỉ số phần tử nằm ben phải f[k] trong mảng gốc.
- Mặt khác, ta luôn chọn phần tử kết thúc có giá trị nhỏ nhất cho mỗi độ dài. Điều này đảm bảo rằng chỉ số kết thúc của dãy độ dài k + 1 không thể "quay ngược" về trước, tức là không thể nhỏ hơn f[k].

Vậy ta có quan hệ:

$$f[k] \le f[k+1], \quad \forall k.$$

Hay nói cách khác, dãy các chỉ số f là **không giảm**.

Do mảng f là một dãy không giảm, ta dễ dàng tìm kiếm được vị trí j lớn nhất bằng tìm kiếm nhị phân.

```
#include <bits/stdc++.h>
   using namespace std;
3
   int main() {
        int n; cin >> n;
        vector < int > a(n + 1), f(n + 1, -1);
        for (int i = 1; i <= n; i++) {</pre>
            cin >> a[i];
8
9
        f[0] = 0;
        a[0] = 0;
        int len = 0;
        for (int i = 1; i <= n; i++) {</pre>
13
            int 1 = 0, r = len, pos = 0;
14
            while (1 <= r) {
                 int mid = 1 + r >> 1;
                 if (a[i] > a[f[mid]]) {
17
                     pos = mid;
18
                     l = mid + 1;
19
20
                 else {
                     r = mid - 1;
```

```
    f[pos + 1] = i;
    if (pos + 1 > len) len++;
}
cout << len;
}
</pre>
```

4.3 Bài tập

Bài tập 17. SC1

25

26 27

28

link: SUMMER CONTEST 2021

Kỳ nghỉ Tết cũng đã kết thúc, Quang đã kiếm chác được một số tiền khá lớn dựa vào tiền lì xì, tiền đánh bài, lô tô, tổ tôm, bầu cua, cá ngựa. Số tiền của Quang tích góp sau Tết sau khi thống kê lại, được a_1 tờ 1.000 đồng, a_2 tờ 2.000 đồng, a_3 tờ 5.000 đồng, a_4 tờ 10.000 đồng, a_5 tờ 20.000 đồng, a_6 tờ 50.000 đồng, a_7 tờ 100.000 đồng, a_8 tờ 200.000 đồng, a_9 tờ 500.000 đồng.

Quang quyết định bỏ tiền của mình vào ống heo để tiết kiệm. Tuy nhiên, Quang sẽ muốn ăn mừng 1 bữa thắng lớn. Thế là Quang chạy ra tiệm trà sữa Giun Giun, Quang gọi 1 ly trà sữa Thái trân châu đường đen full topping, ca cao, phô mai, kem cheese, bánh flan, bánh quế, 100% đường 20% đá size XXL. Quả nhiên là 1 ly trà sữa hảo hạng.

Số tiền để mua ly trà sữa này là C (đồng) và C chia hết cho 1000. Tiệm trà sữa Giun Giun hiện tại đang có b_1 tờ 1.000 đồng, b_2 tờ 2.000 đồng, b_3 tờ 5.000 đồng, b_4 tờ 10.000 đồng, b_5 tờ 20.000 đồng, b_6 tờ 50.000 đồng, b_7 tờ 100.000 đồng, b_8 tờ 200.000 đồng, b_9 tờ 500.000 đồng trong quây tính tiền.

Vì chú heo đất của Quang không to lắm, nên Quang muốn tống khứ càng nhiều tờ tiền của mình càng tốt. Quang có thể trả tiền cho ly trà sữa với một số tiền là X (X > C) và quán Giun Giun phải thối lại cho Quang X - C đồng. Vì là 1 tiệm kinh doanh trà sữa, nên bà chủ Giun Giun muốn tống khứ càng ít tiền của quán càng tốt.

Hãy giúp Quang tính xem số tiền tối thiểu mà Quang sẽ có nếu thực hiện xong thương vụ mua trà sữa. Input

- Dòng đầu tiên chứa số nguyên dương $T~(1 \leq T \leq 40)$ là số lượng bộ dữ liệu.
- Mỗi bộ dữ liệu gồm:
 - \circ Dòng đầu tiên chứa số nguyên dương C là giá tiền của ly trà sữa (C chia hết cho 1000).
 - o 9 dòng tiếp theo, dòng thứ i có định dạng c[i]: a[i] b[i], trong đó $c[i] \in \{1000, 2000, 5000, 10000, 20000, 50000, 100000, 200000, 500000\}$ là mệnh giá, a[i] là số tờ tiền Quang có, b[i] là số tờ tiền quán có.

Output

- Với mỗi bô dữ liêu, in ra số tờ tiền mà Quang sẽ có sau khi mua trà sữa.
- Nếu không thể mua, in ra chuỗi SORRY!!!.

Ví dụ

Sample Input	Sample Output
Input:	Output:
5	
52000	7
1000: 0 1	SORRY!!!
2000: 0 1	10
5000: 5 0	7
10000: 2 0	6
20000: 1 5	0
50000: 1 0	
100000: 5 12	
200000: 0 15	
500000: 0 13	
50000	
1000: 0 0	
2000: 3 0	
5000: 9 0	
10000: 0 0	
20000: 0 0	
50000: 0 0	
100000: 0 0	
200000: 0 0	
500000: 0 0	
200000	
1000: 0 0	
2000: 0 0	
5000: 0 0	
10000: 0 0	
20000: 0 0	
50000: 0 0	
100000: 2 0	
200000: 5 0	
500000: 5 0	
600000	
1000: 1 51	
2000: 1 24	
5000: 1 42	
10000: 1 52	
20000: 1 11	
50000: 1 4	
100000: 1 0	
200000: 1 5	
500000: 1 24	
58000	
1000: 3 2	
2000: 1 5	
5000: 0 5	
10000: 2 12	
20000: 5 12	
50000: 9 24	
100000: 1 15	
200000: 4 5	
500000: 9 12	

Giải thích test ví dụ:

- Với ví dụ 1: Ly trà sữa có giá 52000 đồng, nhưng Quang sẽ đưa cho bà chủ quán tận 555000 đồng. Quang đưa 5 tờ 100.000, 1 tờ 20.000, 1 tờ 10.000 và 5 tờ 5.000. Chủ quán sẽ thối lại Quang 555000 52000 = 503000, gồm 1 tờ 500.000, 1 tờ 2.000 và 1 tờ 1.000. Tổng số tờ tiền mà Quang có sau khi mua trà sữa là 7
- Với ví dụ 2: Quang có 9 tờ 5.000 và 3 tờ 2.000, tổng tiền Quang có là 51.000 và quán phải thối lại quan 1.000. Tuy nhiên quán không còn 1 tờ tiền nào cả nên giao dịch này không thể thực hiện được.
- Với ví dụ 3: Ly trà sữa có giá 200000 và Quang trả 2 tờ 100.000. Quang còn lại 10 tờ.

• Những ví dụ còn lại, chỉ dành để cho các bạn kiểm tra xem thuật toán của mình đã đúng hay chưa mà thôi.

Giới hạn dữ liệu:

- Small Dataset: $0 \le a[i], b[i] \le 1$

- Large Dataset: $0 \le a[i], b[i] \le 70$

• $C \le 70,000,000$

Phân tích bài toán:

Bài toán cơ sở: Kết quả bài toán: